

214. Láбайдhoz hullok

Dr. Kováts Lajos
(1870–1921)

Lá - ba-id - hoz hul - lok tört re - mény - nyel,

Mert por és ha - mu va - gyok csu - pán.

Ám - de lel - kem, kit fé - nyed ve - zé - rel,

Bíz - va for - dul ke - resz - ted u - tán.

2. Bús szívem jobban epedve vár rád, Mint esőért szomjú föld eped. Jöjj, Uram, Zúdítsd rá élet árját, Jöjj és egyesíts engem veled!

3. Istenem, én méltó nem vagyok rád, Ám magam tenéked átadom. Itt a szívem, hozza hódolatját Nagy kegyelmedért, ó, Üdvadóm!

4. Ó, örök szeretet mély csodája, Mindenek feje, Isten Fia!
Egyesül velem az ég Királya, Bár vagyok a semmiség maga!

5. Jézusom kegyelmes szenvedése Drága áldozat sok vétkemért,
Hű szerelme már szívembe véste Tiszta béke mennyei jelét.

Franciából: Dr. Thaly Lóránt (1874–1940)